

Magyardiószeg, 1913. szeptember 22. – Pécs, 1959. január 30.

Apja erdészből lett gyógyszerész, akinek foglalkozása miatt gyakran változtattak, ezért előbb Pakson négy elemiit végzett, majd Kalocsán a jezsuita gimnázium tanulója lett. A középiskola négy felső osztályát a ciszterciek pécsi Nagy Lajos Gimnáziumában végezte, 1931-ben. A jogi pálya érdekelte, ezért beiratkozott a Magyar Királyi Erzsébet Tudományegyetemre, 1935-ben jogi doktorrá avatták. Egyetemista éveiben a Foederatio Emericana szervezetben is tevékenykedett. Többéves ügyvédgyakornokoskodás és egyházi jogászkodás után – miközben Virág Ferenc pécsi püspök az egyházmegye helyettes ügyészének nevezte ki – 1941-ben letette ügyvédi szakvizsgáját, majd ügyvédi irodát nyitott Pécsen. 1945-től ügyvédi hivatása mellett a pécsi püspökség egyházmegyei ügyészeként is dolgozott.

Fiatal korában versenyszerűen úszott, kétszer főiskolai világbajnokságot nyert. Az 1936. évi berlini olimpián a 4x200 m-es férfi gyorsúszó váltó döntőben a bronzérmes magyar csapat harmadik tagja.

1941 és 1943 között egy légvédelmi ütegnél híradó zászlós. 1944. júniusban ukrainai frontszolgálatról sebesülten tért haza. 1944 végén belépett a Független Kisgazdapártba. A következő évben a párt megyei ügyészének választották, tagja lett a pécsi nemzeti bizottságnak és a vármegyei törvényhatósági bizottságnak. A nemzeti sportbizottság elnökének jelölték, az igazolóbizottságba is beválasztották. Pártjából 1947 elején kilépett ki és a Demokrata Néppárt tagja lett. 1947. augusztus 31-én a párt Baranya és Tolna megyei listáján parlamenti képviselő lett. A Demokrata Néppártból való távozásáról a Hazánk 1948. április 2-án adott hírt, kilépését a parlamentben 1948. április 26-án jelentettek be. Egy ideig párton kívüli képviselő, majd 1949. március 10-én csatlakozott a Független Magyar Demokrata Párthoz, mert úgy vélte, hogy az FMDP- ben még lehetősége nyílik az egyház és állam közötti problémák rendezésének elősegítésére.

Az 1949. május 15-én megrendezett választásokon a Magyar Függetlenségi Népfront Baranya és Tolna vármegyei listáján pótképviselőnek választották, de behívására nem került sor. 1950-ben a Baranya Megyei Tanács tagjának választották meg. Két év múlva a megyei úszószövetség elnöke lett, majd három éven át a városi úszószövetségben dolgozott. 1956 végén sikerrel védte a perbe fogott pécsi forradalmárokat, ezért 1958. augusztus 31-én az ügyvédek működését felülvizsgáló bizottság határozatában hivatása gyakorlásától „alkalmatlanság” címén eltiltotta. Az Ügyvédi Kamara névjegyzékéből törölte, irodáját lezáratta. Néhány hónapig munkanélküli volt, majd csillásnak vették fel a Vasas-bányába. 1958

októberében végzetes üzemi baleset érte.